

in het bos op gedichtendag

bomen lagen om,
versperden je pad
je zag de wortelstronk
hoe nietig die leek
bij de lengte van de stam

hoe was die jaren recht
gebleven, in nachten
van storm en houtworm

menselijk, denk je
op de dag van gedichten:
van weinig woorden
maakt men een vergezicht,
een roze lichtvlek in nevel

aan schaarse woorden
heeft een mens genoeg
en hij staat weer geworteld
in de aarde, bestand
tegen de omvang der leegte

eenzaam lag er een boom
over je pad, de twijgen
droegen reeds botten:
vergeefs werd aan een leven
begonnen, op deze dag
van het gedicht is zelfs
de dood zo groen en teer
als de hoop op beter

je wordt er warmer van
en langs een omweg
kom je er ook

Staf De Wilde